

Ročník 1991

Sbírka zákonů

ČESKÉ A SLOVENSKÉ FEDERATIVNÍ REPUBLIKY

ČESKÉ REPUBLIKY / SLOVENSKÉ REPUBLIKY

Částka 61

Rozeslána dne 16. srpna 1991

Cena Kčs 6,-

OBSAH:

- 326. Ústavní zákon, kterým se mění a doplňuje Ústava České a Slovenské Federativní Republiky, ve znění pozdějších předpisů
- 327. Ústavní zákon o referendu
- 328. Zákon o konkursu a vyrovnání
- 329. Vyhláška Státní banky československé o vydání mincí po 10 Kčs s letopočtem 1991

Redakční sdělení o opravě chyby

326

Ústavní zákon

ze dne 16. července 1991,

kterým se mění a doplňuje Ústava České a Slovenské Federativní Republiky, ve znění pozdějších předpisů

Federální shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky se usneslo na tomto ústavním zákoně:

Čl. I

Ústavní zákon č. 100/1960 Sb., Ústava České a Slovenské Federativní Republiky, ve znění pozdějších předpisů, se mění a doplňuje takto:

1. Čl. 97 zní:

„Čl. 97

Soudy a prokuratura chrání stát, jeho ústavní zřízení i práva a oprávněné zájmy fyzických a právnických osob.“.

2. Čl. 98 odst. 1, 2, 3 a 4 znějí:

„Čl. 98

(1) Soudnictví vykonávají nezávislé soudy České a Slovenské Federativní Republiky, České republiky a Slovenské republiky.

(2) Soudy České a Slovenské Federativní Republiky jsou: Nejvyšší soud České a Slovenské Federativní Republiky, vyšší vojenské soudy a vojenské obvodové soudy; v době branné pohotovosti státu též vyšší polní soudy a nižší polní soudy.

(3) Sídlo Nejvyššího soudu České a Slovenské Federativní Republiky stanoví zákon Federálního shromáždění.

(4) Soudy České republiky a Slovenské republiky jsou: Nejvyšší soud České republiky, Nejvyšší soud Slovenské republiky, krajské soudy a okresní soudy (dále jen „soudy republik“).“.

Dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 5.

3. Čl. 99 zní:

„Čl. 99

(1) Nejvyšším soudním orgánem v České a Slovenské Federativní Republice je Nejvyšší soud České a Slovenské Federativní Republiky, který sleduje pravomocná rozhodnutí nejvyšších soudů republik a vojenských soudů a zajišťuje zákonnost a jednotnost rozhodování mezi republikami a vojenskými soudy tím, že

a) rozhoduje o řádných opravných prostředcích pro-

ti rozhodnutím vojenských soudů v případech stanovených zákonem,

b) rozhoduje o mimořádných opravných prostředcích proti rozhodnutím nejvyšších soudů republik a všech vojenských soudů, proti rozhodnutím senátů vojenského kolegia Nejvyššího soudu České a Slovenské Federativní Republiky, pokud tento soud rozhodoval o řádném opravném prostředku, a dále proti rozhodnutím jiných orgánů činných v trestním řízení ve vojenských věcech v případech stanovených zákonem,

c) zaujímá stanoviska ke sjednocování výkladu zákonů a jiných obecně závazných právních předpisů s federální působností,

d) rozhoduje v jiných zákonem stanovených případech.

(2) Nejvyšší soud České a Slovenské Federativní Republiky dále

a) přezkoumává zákonnost rozhodnutí ústředních orgánů státní správy České a Slovenské Federativní Republiky, nestanoví-li zákon jinak,

b) rozhoduje spory o pravomoc mezi soudy jedné republiky a státními notářstvími nebo orgány státní správy druhé republiky a spory o pravomoc mezi soudy a federálními orgány státní správy; rozhoduje spory o příslušnost mezi soudy a mezi soudy a státními notářstvími a určuje jejich příslušnost v případech stanovených zákony o řízení před soudy a státními notářstvími,

c) rozhoduje o uznání a vykonatelnosti rozhodnutí cizozemských soudů na území České a Slovenské Federativní Republiky, vyžaduje-li to zákon nebo mezinárodní smlouva.

(3) V České republice je nejvyšším soudním orgánem Nejvyšší soud České republiky, ve Slovenské republice je nejvyšším soudním orgánem Nejvyšší soud Slovenské republiky. Nejvyšší soud republiky dbá o sjednocující výklad a sjednocující používání zákonů a jiných obecně závazných právních předpisů ostatními soudy republiky.“.

4. V čl. 100 odst. 1 se slova „soudci z lidu“ nahrazují slovem „přisedící“ a vypouštějí se slova „z povolání“.

5. V čl. 100 odst. 2 se vypouštějí slova „z povolání“; slova „soudci z lidu“ se nahrazují slovem „přisedící“.

6. Čl. 101 zní:

„Čl. 101

(1) Soudce Nejvyššího soudu České a Slovenské Federativní Republiky jmenuje prezident České a Slovenské Federativní Republiky na návrh předsedy Nejvyššího soudu České a Slovenské Federativní Republiky po dohodě s vládou České republiky a s vládou Slovenské republiky zpravidla ve stejném počtu z občanů České republiky a z občanů Slovenské republiky. Jmenování soudcem Nejvyššího soudu České a Slovenské Federativní Republiky nabývá účinnosti schválením oběma sněmovnami Federálního shromáždění. Prezident České a Slovenské Federativní Republiky jmenuje na návrh vlády České a Slovenské Federativní Republiky předsedu a místopředsedu Nejvyššího soudu České a Slovenské Federativní Republiky ze soudců tohoto soudu; jestliže předsedou jmenoval občana České republiky, jmenuje místopředsedou občana Slovenské republiky nebo naopak.

(2) Soudce vojenských soudů jmenuje prezident České a Slovenské Federativní Republiky na návrh ministra obrany České a Slovenské Federativní Republiky.

(3) Soudce nejvyššího soudu republiky a ostatních soudů republik jmenuje předsednictvo příslušné národní rady na návrh vlády příslušné republiky.

(4) Soudci a přísedící mohou být odvoláni, popřípadě zproštěni své funkce jen z důvodů a způsobem stanovenými zákonem. Pro porušení svých povinností mohou být soudci odvoláni jen na základě pravomocného rozhodnutí kárného soudu.

(5) Podmínky pro výkon funkce soudce a přísedícího, včetně znění slibu, jehož složení je předpokladem výkonu funkce, stanoví a volbu přísedících vojenských soudů upraví zákon Federálního shromáždění. Zákon Federálního shromáždění upraví také důvody odvolání a podmínky jiného zániku funkce soudce a funkce přísedícího vojenských soudů. Volbu a odvolání a podmínky jiného zániku funkce přísedících okresních a krajských soudů upraví zákony národních rad.“

7. Čl. 102 zní:

„Čl. 102

(1) Soudci a přísedící jsou při výkonu své funkce nezávislí a jsou vázáni jedině zákonem.

(2) Má-li soud za to, že jiný obecně závazný právní předpis odporuje zákonu, řízení přeruší a podá návrh na zahájení řízení před Ústavním soudem. Nález Ústavního soudu je pro něj i pro ostatní obecné soudy závazný.

(3) Soudci a přísedící jsou povinni vykládat právní předpisy podle svého nelepššího vědomí a svědomí, jsou povinni rozhodovat nezávisle, nestranně a spravedlivě.“

8. Čl. 103 se zrušuje.

9. V čl. 104 odst. 1 se vypouští slovo „soudy“.

10. V čl. 106a odst. 1 se vypouštějí slova „Nejvyššího soudu Československé socialistické republiky a“ a v odstavci 2 slova „nejvyššího soudu republiky a“.

Čl. II

Zrušuje se čl. III ústavního zákona č. 376/1990 Sb., kterým se mění Ústava České a Slovenské Federativní Republiky, ve znění pozdějších předpisů.

Čl. III

Ústavní zákon č. 155/1969 Sb., kterým se mění a doplňuje hlava osmá Ústavy, se mění takto:

V § 3 se vypouští odstavec 2; dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 2.

Čl. IV

Tento ústavní zákon nabývá účinnosti dnem 1. září 1991.

Havel v. r.
Dubček v. r.
Čalfa v. r.

327

ÚSTAVNÍ ZÁKON
ze dne 18. července 1991
o referendu

Federální shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky se usneslo na tomto ústavním zákoně:

(4) Referendum se vykoná do 90 dnů ode dne, kdy prezident České a Slovenské Federativní Republiky obdržel návrh podle odstavce 1, 2 nebo 3.

Čl. 1

(1) V referendu mohou být předloženy občanům České a Slovenské Federativní Republiky k rozhodnutí zásadní otázky formy státoprávního uspořádání České a Slovenské Federativní Republiky.

(2) O návrhu na vystoupení České republiky nebo Slovenské republiky z České a Slovenské Federativní Republiky lze rozhodnout jen referendem.

(3) Hlasovací právo má v České republice každý, kdo je oprávněn volit do České národní rady. Hlasovací právo má ve Slovenské republice každý, kdo je oprávněn volit do Slovenské národní rady.

Čl. 2

Referendum vyhláší prezident České a Slovenské Federativní Republiky oznámením ve Sbírce zákonů.

Čl. 3

(1) Prezident České a Slovenské Federativní Republiky vyhlásí referendum současně v obou republikách, navrhne-li mu to Federální shromáždění po vyjádření České národní rady a Slovenské národní rady, a to do 15 dnů od doručení návrhu.

(2) Prezident České a Slovenské Federativní Republiky vyhlásí referendum podle čl. 1 odst. 2 v České republice na návrh České národní rady a ve Slovenské republice na návrh Slovenské národní rady, a to do 15 dnů od doručení návrhu.

(3) Prezident České a Slovenské Federativní Republiky může ve lhůtě podle odstavců 1 a 2 odmítnout návrh na vyhlášení referenda, jestliže navržené otázky, které mají být v referendu předloženy, nejsou jednoznačné nebo srozumitelné. V takovém případě návrh s připomínkami vrátí příslušnému zákonodárnému sboru. Pokud tento zákonodárný sbor na původních otázkách trvá, prezident České a Slovenské Federativní Republiky referendum vyhlásí do 15 dnů od opětovného doručení návrhu.

Čl. 4

Referendum podle tohoto ústavního zákona lze konat nejpozději pět měsíců před uplynutím volebního období Federálního shromáždění a národních rad.

Čl. 5

(1) Návrh předložený v referendu podle čl. 3 odst. 1 je přijat, vyslovila-li se pro něj nadpoloviční většina oprávněných voličů v každé z republik.

(2) Návrh předložený v referendu podle čl. 3 odst. 2 je přijat, vyslovila-li se pro něj nadpoloviční většina oprávněných voličů republiky.

(3) Rozhodnutí přijaté v referendu provedeném podle ustanovení čl. 3 odst. 1 vyhláší prezident Federálního shromáždění ve Sbírce zákonů obdobně jako zákony Federálního shromáždění; rozhodnutí přijaté v referendu provedeném podle ustanovení čl. 3 odst. 2 vyhláší předsednictva národních rad republik ve Sbírce zákonů obdobně jako zákony národních rad.

(4) Ústavní soud České a Slovenské Federativní Republiky přezkoumá na žádost předsednictva Federálního shromáždění nebo předsednictva národních rad ústavnost postupu referenda před vyhlášením jeho výsledku.

(5) Referendum vykonané podle tohoto zákona se může o stejné otázce opakovat nejdříve za 5 let.

Čl. 6

(1) Výsledek referenda vyhlášeného podle čl. 1 odst. 1 má závaznost ústavního zákona.

(2) Je-li návrh podle čl. 1 odst. 2 přijat alespoň v jedné z republik, zanikne Česká a Slovenská Federativní Republika uplynutím jednoho roku od vyhlášení výsledku referenda; její působnost přechází na Českou republiku a Slovenskou republiku, jimž pak přísluší plný výkon státní svrchovanosti.

(3) Ústavní zákon Federálního shromáždění upraví přechod majetku z vlastnictví České a Slovenské Federativní Republiky na Českou republiku a Slovenskou

republiku. Stejně tak upraví státní finanční aktiva a pasiva České a Slovenské Federativní Republiky, měnové rezervy, hmotné federální rezervy a majetek České a Slovenské Federativní Republiky nacházející se mimo její území.

Čl. 7

Zákon Federálního shromáždění stanoví způsob provádění referenda.

Čl. 8

1. Ústavní zákon č. 143/1968 Sb., o československé federaci, ve znění pozdějších ústavních zákonů, se doplňuje takto:

a) v článku 41 se za slova „a k jejich změně,“ vkládají

slova „k přijetí návrhu na vyhlášení referenda,“,
b) v článku 58 odst. 1 se za slovo „federace,“ vkládají slova „usnášet se o návrhu na vyhlášení referenda,“.

2. Ústavní zákon č. 100/1960 Sb., Ústava České a Slovenské Federativní Republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů, se doplňuje takto:

v článku 2 odst. 2 se tečka za slovem „voleny“ nahrazuje čárkou a na konci se doplňují slova „a lidovým hlasováním (referendem).“.

Čl. 9

Tento ústavní zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Havel v. r.

Dubček v. r.

Čalfa v. r.

328

ZÁKON

ze dne 11. července 1991

o konkursu a vyrovnání

Federální shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky se usneslo na tomto zákoně:

ČÁST PRVNÍ ÚVODNÍ USTANOVENÍ

§ 1

(1) Účelem tohoto zákona je uspořádání majetkových poměrů dlužníka, který je v úpadku.

(2) Dlužník je v úpadku, jestliže má více věřitelů a není schopen po delší dobu plnit své splatné závazky.

(3) Fyzická osoba, je-li podnikatelem, a právnická osoba je v úpadku i tehdy, jestliže je předlužena.

§ 2

(1) Jestliže je dlužník v úpadku, lze u konkursního soudu (dále jen „soud“) zahájit za podmínek stanovených tímto zákonem konkursní řízení (dále jen „konkurs“) nebo vyrovnací řízení (dále jen „vyrovnání“).

(2) Cílem konkursu nebo vyrovnání je dosáhnout poměrného uspokojení věřitelů z dlužníkovy majetku.

§ 3

(1) K řízení je příslušný krajský nebo městský soud, v jehož obvodu je obecný soud dlužníka.

(2) Pro konkurs a vyrovnání se použijí ustanovení občanského soudního řádu,¹⁾ nestanoví-li tento zákon jinak.

(3) V řízení jedná a rozhoduje samosoudce. Jednáni soud nařizuje jen tehdy, stanoví-li to zákon, nebo pokládá-li to za nutné. Soud rozhoduje usnesením.

ČÁST DRUHÁ KONKURS

§ 4

Návrh na prohlášení konkursu

(1) Konkurs se prohlásí na návrh dlužníka, jeho věřitele nebo likvidátora právnické osoby. Zvláštní zá-

kon může přiznat právo k podání návrhu na prohlášení konkursu dalším osobám.

(2) Jde-li o návrh věřitele, je třeba doložit, že navrhovatel má proti dlužníkovi pohledávku, i když není ještě splatná, a uvést okolnosti, které nasvědčují tomu, že dlužník je v úpadku (§ 1). Jestliže dlužník zastavil platby, má se za to, že není schopen plnit své splatné závazky.

(3) Vezme-li věřitel návrh na prohlášení konkursu zpět, může být návrh podán znovu pro tutéž pohledávku až po šesti měsících od právní moci rozhodnutí o zastavení řízení.

§ 5

Podmínkou prohlášení konkursu je, aby dlužník měl majetek postačující alespoň k úhradě nákladů řízení.

§ 6

Konkursní podstata

(1) Majetek podléhající konkursu tvoří konkursní podstatu (dále jen „podstata“).

(2) Konkurs se týká majetku, který patřil dlužníkovi v den prohlášení konkursu a kterého nabyl za konkursu; tímto majetkem se rozumí také mzda nebo jiné podobné příjmy. Do podstaty nenáleží majetek, jehož se nemůže týkat výkon rozhodnutí; majetek sloužící podnikatelské činnosti z podstaty vyloučen není.

§ 7

Účastníci konkursu

Účastníky konkursu jsou věřitelé, kteří uplatňují nároky (dále jen „konkursní věřitelé“) a dlužník.

Správce podstaty

§ 8

(1) Správce podstaty (dále jen „správce“) se zásadně vybírá ze seznamu správců, který vede soud přísluš-

¹⁾ Zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů.

ný k řízení (§ 3 odst. 1). Do seznamu správců lze zapsat jen bezúhonnou fyzickou osobu, která je plně způsobilá k právním úkonům, má přiměřenou odbornou způsobilost a se zápisem souhlasí. Správcem může soud ustavit pouze ve věci nepodjatou fyzickou osobu. Osoby zapsané do seznamu správců mohou odmítnout tuto funkci jen v případech, kdy jsou pro to důležité důvody, které posoudí soud. Výjimečně může soud ustavit správcem i osobu, do seznamu správců nezapsanou, splňuje-li podmínky pro zapsání do tohoto seznamu.

(2) Správce je povinen při výkonu funkce postupovat s odbornou péčí a odpovídá za škodu vzniklou porušením povinností, které mu ukládá zákon nebo mu uloží soud.

(3) Správce má nárok na náhradu výdajů a na odměnu. Dohody správce s úpadcem (§ 13 odst. 5) nebo věřiteli o odměně jsou neplatné.

(4) Neplní-li správce řádně své povinnosti, může mu soud uložit pořádkovou pokutu.

(5) Z důležitých důvodů může soud na návrh některého z účastníků nebo správce anebo i bez návrhu zprostit správce funkce. Zproští-li soud správce jeho funkce, ustaví nového správce. Zproštěním funkce nezaniká správcova odpovědnost podle odstavce 2 za dobu výkonu funkce. Správce, který byl funkce zproštěn, je povinen řádně informovat nového správce a dát mu k dispozici všechny doklady.

§ 9

(1) Jestliže to vyžaduje rozsah správy, může soud ustavit pro pomoc správci zvláštního správce pro určitý obor správy. Zvláštní správce má práva, povinnosti a odpovědnost správce v mezích své působnosti.

(2) Jestliže je to účelné, může soud ustavit správci zástupce pro případ, že by ze závažných důvodů nemohl přechodně svou funkci vykonávat.

(3) Pro ustavení do funkce, odměňování a zprošťování funkce zvláštních správců a zástupce správce platí ustanovení o správci.

Schůze konkursních věřitelů a věřitelský výbor

§ 10

(1) Soud svolává schůzi konkursních věřitelů, je-li toho třeba pro zjištění jejich stanovisek potřebných pro další vedení konkursu, a řídí její jednání; na návrh správce ji svolává vždy. Schůze konkursních věřitelů musí být oznámena vhodným způsobem s uvedením dne a předmětu jednání.

(2) K platnosti usnesení a k volbám věřitelského výboru je třeba prostá většina hlasů počítaná podle výše pohledávek; není-li stanoveno jinak, počítají se jen hlasy konkursních věřitelů na schůzi přítomných nebo

řádně zastoupených. K platnosti schůze konané po přezkumném jednání je třeba, aby byli přítomni alespoň dva konkursní věřitelé představující nejméně čtvrtinu konkursních pohledávek.

(3) Hlasovat mohou jen konkursní věřitelé, jejichž pohledávka byla zjištěna. Soud rozhodne, zda mohou hlasovat také konkursní věřitelé, jejichž pohledávka nebyla ještě zjištěna, je sporná, popřípadě je podmíněná.

(4) Věřitelům, kteří nabyli pohledávku jejím postoupením až po prohlášení konkursu, nepřísluší hlasovací právo, ledaže nabyli pohledávku jako protihodnotu závazku, který převzali před prohlášením konkursu.

§ 11

(1) Souhlasí-li s tím soud, může být na schůzi konkursních věřitelů zvolen věřitelský výbor. Členy věřitelského výboru mohou být fyzické i právnické osoby z řad konkursních věřitelů a mohou se dát na svůj náklad zastupovat. Zároveň je třeba zvolit stejný počet náhradníků. Zvolení členové a náhradníci mohou funkci odmítnout nebo se jí vzdát z důvodů uznaných soudem. Soud pečuje o to, aby věřitelský výbor byl stále úplný a v naléhavém případě jej i rozšíří.

(2) Věřitelský výbor dohlíží na činnost správce a je oprávněn a na pokyn soudu povinen přezkoumat jeho hospodaření.

(3) Věřitelský výbor svolává soud. Na zasedání se zvou všichni členové i náhradníci věřitelského výboru.

(4) K platnosti usnesení věřitelského výboru je třeba většiny hlasů všech členů věřitelského výboru, popřípadě náhradníků, pokud je zastupují. Ve vlastní věci nesmí člen hlasovat.

(5) Členové věřitelského výboru a náhradníci mohou nabývat věci z podstaty jen při dražbě nebo na základě veřejné obchodní soutěže, jinak jen se schválením schůze věřitelů. To platí i pro nabytí prostřednictvím jiné osoby.

(6) Členové věřitelského výboru a náhradníci mají nárok na náhradu nutných výdajů spojených s výkonem funkce. Se souhlasem soudu jim může správce vyplatit přiměřenou odměnu, a to ještě před skončením konkursu, jestliže vykonali z příkazu soudu nebo podle usnesení věřitelského výboru zvláštní úkol anebo bylo-li členství (náhradnictví) spojeno s mimořádnou ztrátou času nebo s mimořádnou námahou.

§ 12

Dohled soudu

(1) Soud je oprávněn vyžádat si od správce zprávu

a vysvětlení, nahlížet do jeho účtů a konat potřebná šetření. Může správci uložit, aby si vyžádal na určité otázky názor věřitelského výboru nebo mu může dát pokyny sám.

(2) Proti opatřením v dohlédací činnosti soudu v konkursním řízení není přípustný opravný prostředek. To platí i pro rozhodnutí soudu o hlasovacím právu.

§ 13

Prohlášení konkursu

(1) Zjistí-li soud, že jsou splněny podmínky prohlášení konkursu, rozhodne o prohlášení konkursu usnesením, které musí obsahovat odůvodnění. Jinak návrh na prohlášení konkursu zamítne.

(2) V usnesení o prohlášení konkursu musí být ustanoven správce a věřitelé musí být vyzváni, aby přihlásili ve lhůtě 30 dnů ode dne prohlášení konkursu všechny své nároky s uvedením jejich výše, právního důvodu vzniku a jejich zajištění. Výzva musí obsahovat upozornění, že na nároky, které nebyly přihlášeny, nebude brán v konkursu zřetel.

(3) Usnesení o prohlášení konkursu se doručí účastníkům konkursu; dále se doručí správci, likvidátorovi a všem známým věřitelům, jakož i příslušným daňovým orgánům. Dlužníkovi se usnesení doručí do vlastních rukou.

(4) Usnesení se vyvěsí toho dne, kdy bylo vydáno, v úplném znění nebo ve vhodném zkráceném znění na úřední desce soudu a dále na úřední desce okresního soudu, v jehož obvodu je dlužníkův podnik nebo jeho bydliště, jsou-li mimo sídlo soudu. Výpis z usnesení soud zveřejní též způsobem stanoveným zvláštním předpisem. Je-li dlužník zapsán v obchodním nebo jiném rejstříku, oznámí soud prohlášení konkursu orgánu, který rejstřík vede a který toto prohlášení zapíše. Současně soud oznámí prohlášení konkursu orgánům pověřeným vedením evidence nemovitostí.

(5) Účinky prohlášení konkursu nastanou dnem vyvěšení usnesení na úřední desce soudu. Tímto dnem se dlužník stává úpadcem a likvidátor po dobu konkursu nevykonává svou působnost.

§ 14

Účinky prohlášení konkursu

(1) Prohlášení konkursu má tyto účinky:

- a) oprávnění nakládat s majetkem podstaty přechází na správce. Právní úkony úpadce, týkající se tohoto majetku, jsou vůči konkursním věřitelům neúčinné. Osoba, která uzavřela s úpadcem smlouvu, může od ní odstoupit, ledaže v době jejího uzavření věděla o prohlášení konkursu;
- b) úpadce může odmítnout přijetí daru nebo odmítnout dědictví jen se souhlasem správce;
- c) řízení týkající se nároků na oddělené uspokojení (§ 28) nebo na vyloučení věci z podstaty lze zahájit a v něm pokračovat jen proti správci;
- d) jiná řízení než uvedená pod písmenem c) se přerušují. V těchto řízeních se však pokračuje na návrh správce, úpadcova odpůrce nebo nerozlučného účastníka řízení.²⁾ Úpadce může tento návrh podat jen neučiní-li tak správce ve lhůtě určené soudem;
- e) pro pohledávku proti úpadci nelze nařídít výkon rozhodnutí postihující majetek náležející do podstaty ani nabýt na něm právo na oddělené uspokojení (§ 28);
- f) zanikají práva na oddělené uspokojení (§ 28), která se týkají majetku náležejícího do podstaty a věřitelé je získali v posledních dvou měsících před podáním návrhu na prohlášení konkursu; byl-li konkurs zrušen podle § 44 odst. 1 písm. a), lze tato práva znovu uplatnit. Byly-li však věci nebo pohledávky při výkonu rozhodnutí ve shora uvedené lhůtě zpeněženy, bude výtěžek na ně připadající zahrnut do podstaty;
- g) nesplatné pohledávky a závazky týkající se podstaty se stávají splatnými;
- h) zanikají úpadcovy příkazy, plné moci, prokury a dosud nepřijaté návrhy na uzavření smlouvy;
- i) započtení není možné v případech, kdy některý účastník nabyt vzájemnou, jinak započitatelnou pohledávku až po prohlášení konkursu;
- j) zastavuje se postup v privatizačním procesu podle zvláštních předpisů;³⁾

²⁾ § 91 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

³⁾ Zákon č. 92/1991 Sb., o podmínkách převodu majetku státu na jiné osoby.
Zákon ČNR č. 171/1991 Sb., o působnosti orgánů České republiky ve věcech převodů majetku státu na jiné osoby a o Fondu národního majetku České republiky.
Zákon SNR č. 253/1991 Sb., o působnosti orgánů Slovenské republiky ve věcech převodů majetku státu na jiné osoby a o Fondu národního majetku Slovenské republiky.

k) zaniká úpadcovo bezpodílové spoluvlastnictví manželů a do podstaty spadá ta jeho část, s níž úpadce podnikal.

(2) Jestliže smlouva o vzájemném plnění nebyla ještě v době prohlášení konkursu splněna ani úpadcem, ani druhým účastníkem smlouvy, anebo byla splněna jen částečně, každá smluvní strana může od smlouvy odstoupit.

(3) Nájemní smlouvu uzavřenou úpadcem jako nájemcem je správce oprávněn vypovědět ve lhůtě stanovené zákonem nebo smlouvou, a to i v případě, že byla sjednána na dobu určitou.

Odporovatelné právní úkony

§ 15

(1) Věřitel se může domáhat, aby soud určil, že dlužníkovy právní úkony, pokud zkracují uspokojení jeho vymahatelné pohledávky, jsou vůči němu právně neúčinné. Toto právo má věřitel i tehdy, je-li nárok proti dlužníkovi z jeho odporovatelného úkonu již vymahatelný anebo byl-li již uspokojen.

(2) Odporovat je možné právním úkonům, které dlužník učinil v posledních třech letech v úmyslu zkrátit své věřitele, musel-li být tento úmysl druhé straně znám, a právním úkonům, kterými byli věřitelé dlužníka zkráceni a k nimž došlo v posledních třech letech mezi dlužníkem a osobami jemu blízkými,⁴⁾ nebo které dlužník učinil v uvedeném čase ve prospěch těchto osob; to však neplatí, jestliže druhá strana tehdy dlužníkův úmysl zkrátit věřitele nemohla při náležitě pečlivosti poznat.

(3) Právo odporovat právním úkonům se uplatňuje proti tomu, kdo měl z odporovatelného právního úkonu dlužníka prospěch.

(4) Právní úkon, kterému věřitel s úspěchem odporoval, je vůči němu neúčinný potud, že věřitel může požadovat uspokojení své pohledávky z toho, co odporovatelným právním úkonem ušlo z dlužníkovy majetku a není-li to dobře možné, má právo na náhradu vůči tomu, kdo měl z tohoto úkonu prospěch.

§ 16

(1) Právo odporovat právním úkonům je oprávněn uplatnit věřitel nebo správce.

(2) Právo odporovat právním úkonům lze uplatnit nejen proti osobám, které s úpadcem sjednaly odporovatelný právní úkon, nýbrž i proti jejich dědicům; proti třetím osobám jen tehdy, jestliže jim byly známy

okolnosti odůvodňující odporovatelnost právním úkonem proti jejich právnímu předchůdci.

(3) Odporovatelným právním úkonem nemůže být vyrovnána vzájemná pohledávka odpůrce proti úpadci.

(4) Vše, o co byl odporovatelným právním úkonem dlužníkův majetek zkrácen, musí být vráceno do podstaty, a není-li to možné, musí být poskytnuta peněžitá náhrada

Zjištění podstaty

§ 17

(1) Úpadce je povinen neprodleně sestavit a odevzdat správci seznam svých aktiv a pasív s uvedením svých dlužníků, věřitelů a jejich adres, odevzdat správci své obchodní knihy i všechny potřebné doklady a poskytnout mu nutná vysvětlení. Předložený seznam aktiv a pasív musí úpadce podepsat a výslovně uvést, že je správný a úplný.

(2) Jestliže konkurs navrhuje dlužník, předloží seznam svých aktiv a pasív spolu s návrhem na konkurs; nejde-li o jeho návrh, předloží úpadce seznam ihned, jakmile ho správce k předložení seznamu vyzve, nejpozději do 15 dnů od prohlášení konkursu.

§ 18

(1) Soupis podstaty (dále jen „soupis“) provede správce podle pokynů soudu za použití seznamu předloženého úpadcem. Nesplnil-li úpadce povinnosti podle § 17 odst. 2, uloží mu soud, aby se dostavil k sepsání zápisu o seznamu majetku a aby vydal potřebné listiny správci.

(2) Kdo má věc náležející do podstaty, je povinen to oznámit správci, jakmile se dozví o prohlášení konkursu, a musí umožnit správci, aby věc byla zapsána do soupisu a odhadnuta; jinak odpovídá za škodu tím vzniklou.

(3) Součástí soupisu je odhad provedený soudním znalcem. Souhlasí-li s tím schůze věřitelů, může se soud spokojit s oceněním provedeným úpadcem nebo správcem.

§ 19

(1) Jsou-li pochybnosti, zda věc náleží do podstaty, zapíše se do soupisu podstaty s poznámkou o nárocích uplatněných jinými osobami anebo s poznámkou o jiných důvodech, které zpochybňují zařazení věci do soupisu.

⁴⁾ § 116 občanského zákoníku č. 40/1964 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

(2) Soud uloží tomu, kdo uplatňuje, že věc neměla být do soupisu zařazena, aby ve lhůtě určené soudem podal žalobu proti správci. V případě, že žaloba není včas podána, má se za to, že věc je do soupisu pojata oprávněně.

§ 20

Příhlášky pohledávek

(1) Konkursní věřitelé přihlásí své pohledávky, a to ve lhůtě stanovené v usnesení o prohlášení konkursu, i když se o nich vede soudní řízení nebo se provádí výkon rozhodnutí. Současně uvedou, zda uplatňují oddělené uspokojení (§ 28), jakož i jiné důvody pro přednostní pořadí při rozvrhu.

(2) Příhlášky se podávají u soudu dvojmo. Pokud se pohledávka opírá o písemný právní úkon, je třeba připojit i listinu o tomto úkonu. Konkursní věřitelé, kteří mají bydliště nebo sídlo v cizině, jsou povinni v přihlášce uvést jméno svého zástupce pro doručování v tuzemsku, jinak jim zástupce pro doručování stanoví na jejich náklad soud.

(3) Správci se doručuje druhý stejnopis přihlášených pohledávek a opis přihlášky dodané do soudního spisu; přihlášené pohledávky sestaví správce do seznamu podle pořadí pro účely rozvrhu.

(4) Správce přezkoumá přihlášky především podle úpadcových obchodních knih a jiných dokladů a vyzve úpadce, aby se k sestavenému seznamu přihlášek vyjádřil. Tento seznam předloží soudu.

(5) Účastníci jsou oprávněni nahlédnout do seznamu přihlášených pohledávek, který vyhotoví správce, a do dokladů o těchto pohledávkách.

(6) Příhláška pohledávky má pro běh lhůty pro promlčení a zánik práv stejné účinky jako uplatnění práva u soudu.

Přezkumné jednání

§ 21

(1) K přezkoumání přihlášených pohledávek nařídí soud přezkumné jednání, ke kterému se musí dostavit úpadce a správce. Přezkoumání se děje podle seznamu sestaveného správcem.

(2) Úpadce i konkursní věřitelé mohou popírat pravost, výši i pořadí všech přihlášených pohledávek.

(3) Výsledek přezkumného jednání se zapíše do seznamu přihlášek předloženého správcem a takto upravený seznam tvoří součást zápisu o přezkumném jednání; věřitelům na jejich žádost soud vydá výpis.

§ 22

Jestliže je to možné, přezkoumá soud i přihlášky došlé po přihlašovací lhůtě; jinak pro ně nařídí zvláštní přezkumné jednání. Náhradu nákladů spojených

s obesláním konkursních věřitelů a účastí správce uloží soud konkursním věřitelům, kteří opožděné přihlášky podali. Konkursní věřitelé přihlášek přezkoumávaných při zvláštním přezkumném jednání nemohou popírat pravost a pořadí pohledávek přezkoumaných při předchozích přezkumných jednáních. Ustanovení § 21 odst. 3 platí obdobně.

§ 23

(1) Pohledávka se pokládá za zjištěnou, byla-li uznána správcem a nebyla-li popřena žádným z konkursních věřitelů. Popření pohledávky úpadcem se poznamená v seznamu přihlášek, ale nemá pro zjištění pohledávky význam.

(2) Konkursní věřitelé pohledávek, které zůstaly sporné co do pravosti, výše nebo pořadí, mohou se domáhat určení svého práva; žalobu musí podat proti popírajícím konkursním věřitelům i správci, směřjí se v ní dovolávat jen právního důvodu uvedeného v přihlášce nebo při přezkumném jednání a pohledávku mohou uplatnit jen do výše v nich uvedené. Nejde-li o věc patřící do pravomoci soudu, rozhodne o pravosti pohledávky příslušný správní orgán.

(3) Kdo popřel vykonatelnou pohledávku, musí toto stanovisko uplatnit podle povahy pohledávky buď u soudu, nebo u příslušného správního orgánu.

(4) K popření pohledávky stanoví soud přiměřenou lhůtu s poučením, že při zmeškání lhůty podle § 24 odst. 1 nelze k takovým pohledávkám přihlížet, a že při zmeškání lhůty podle § 24 odst. 2 se takové pohledávky budou napříště pokládat za nesporné.

(5) Konkursní věřitelé pohledávek sporných co do pravosti, výše či pořadí, kteří nebyli při přezkumném jednání přítomni, vyrozumí soud o tom, kdo popřel pohledávku a z jakého důvodu.

§ 24

(1) Správce je oprávněn popírat nárok přihlášený konkursním věřitelem, výši nároku nebo jeho právní důvod. O tom soud vyrozumí konkursního věřitele, o jehož nárok jde, a současně ho vyzve, aby nárok, jeho výši nebo právní důvod uplatnil do 30 dnů u soudu, který prohlásil konkurs, nebo u jiného příslušného orgánu s tím, že jinak se na popřený nárok, jeho uplatněnou výši nebo uplatněný právní důvod nevezme zřetel.

(2) Popře-li správce nárok už vykonatelný, vyzve ho soud, aby své popření uplatnil do 30 dnů u soudu, který prohlásil konkurs, popřípadě u jiného příslušného orgánu s tím, že jinak se nárok bude považovat za zjištěný.

§ 25

(1) Rozhodnutí soudu nebo příslušného správního

orgánu o pravosti, výši nebo pořadí popřených pohledávek jsou účinná proti všem věřitelům.

(2) Náklady sporu o pravost, výši či pořadí popřených pohledávek se pokládají za náklady podstaty, zúčastnil-li se takového sporu správce. Neúčastnil-li se správce sporu, mají popírající věřitelé nárok na náhradu nákladů z podstaty jen potud, pokud se podstatě dostalo nějakého prospěchu z vedení sporu.

§ 26

Bezpodílové spoluvlastnictví manželů

(1) Došlo-li prohlášením konkursu k zániku bezpodílového spoluvlastnictví manželů, anebo jestliže při prohlášení konkursu úpadcovo již předtím zaniklé bezpodílové spoluvlastnictví manželů nebylo vypořádáno, je třeba provést jeho vypořádání.

(2) Správce je oprávněn k provedení vypořádání bezpodílového spoluvlastnictví manželů zaniklého prohlášením konkursu namísto úpadce, včetně podání návrhu na vypořádání tohoto bezpodílového spoluvlastnictví manželů soudem. Dohodu o vypořádání bezpodílového spoluvlastnictví manželů je správce oprávněn uzavřít jen ve formě smíru schváleného soudem.

(3) Jestliže k zániku bezpodílového spoluvlastnictví manželů došlo před prohlášením konkursu,

- dohody o vypořádání bezpodílového spoluvlastnictví manželů uzavřené v posledních šesti měsících před prohlášením konkursu jsou neplatné;
- bylo-li už zahájeno řízení o vypořádání bezpodílového spoluvlastnictví manželů, které nebylo dosud pravomocně skončeno, vstupuje správce do řízení namísto úpadce dnem prohlášení konkursu;
- nebylo-li ještě zahájeno řízení o vypořádání bezpodílového spoluvlastnictví manželů, je správce povinen neprodleně podat návrh na toto vypořádání namísto úpadce;
- k účinnosti dohody o vypořádání bezpodílového spoluvlastnictví manželů je třeba schválení soudem.

Zpeněžení

§ 27

(1) Podstatu lze zpeněžit buď prodejem věcí způsobem upraveným v ustanoveních o výkonu rozhodnutí soudem nebo prodejem mimo dražbu.

(2) Prodej mimo dražbu uskuteční správce se souhlasem soudu a za podmínek jím určených po slyšení úpadce, popřípadě věřitelského výboru. Věci lze prodat mimo dražbu i pod odhadní cenou nebo cenou stanovenou cenovými předpisy. Stejně tak lze úplatně převést i úpadcovy sporné nebo obtížně vymahatelné pohledávky.

(3) Zpeněžení věcí prodejem podle ustanovení o výkonu rozhodnutí provede soud na návrh správce, který má přitom postavení oprávněného.

(4) Nedobytné pohledávky a věci, které nebylo možno prodat, může správce po schválení soudem vyloučit z podstaty.

§ 28

(1) Věřitelé pohledávek, které byly zajištěny zástavním nebo zadržovacím právem, popřípadě omezením převodu nemovitosti (dále jen „oddělení věřitelé“), mají při zpeněžení právo, aby jejich pohledávka byla uspokojena z výtěžku prodeje věci, na niž zástavní nebo zadržovací právo vázne.

(2) Výtěžek z prodeje věci do výše zajištěné pohledávky věřitelům vydá správce se souhlasem soudu. Nebyla-li zajištěná pohledávka takto plně uspokojena, považuje se její neuspokojená část za pohledávku přihlášenou podle § 20.

§ 29

(1) Správce podává soudu zprávy o zpeněžování majetku z podstaty. Konečnou zprávu spolu s vyúčtováním své odměny a výdajů předloží soudu po zpeněžení majetku z podstaty. Odměnu a výdaje vyúčtují i zvláštní správci a zástupce správce, jakož i ti, kdo byli soudem v průběhu řízení funkce správce zproštěni.

(2) Soud přezkoumá konečnou zprávu o zpeněžení majetku z podstaty a o vyúčtování odměny a výdajů, odstraní po slyšení správce shledané chyby anebo nejasnosti a uvědomí o konečné zprávě a vyúčtování úpadce a konkursní věřitele. Upozorní přitom, že do 15 dnů ode dne, kdy konečná zpráva a vyúčtování byly vyvěšeny na úřední desce soudu, mohou proti nim podat námitky.

(3) Konečnou zprávu a vyúčtování projedná soud při jednání, ke kterému obešle správce, úpadce a konkursní věřitele, kteří podali námitky, popřípadě i věřitelský výbor, a rozhodne o ní usnesením, které jim doručí a vyvěsí na úřední desce soudu.

Rozvrh

§ 30

(1) Po právní moci usnesení o schválení konečné zprávy a vyúčtování odměny a výdajů vydá soud rozvrhové usnesení.

(2) Rozvrhové usnesení se doručí účastníkům do vlastních rukou s výjimkou konkursních věřitelů, jejichž nároky již byly plně uspokojeny.

§ 31

(1) Nároky na vyloučení věci z podstaty (§ 19 odst. 2), pohledávku za podstatou (§31 odst. 2), náro-

ky na oddělené uspokojení (§ 28) a pracovní nároky (§ 31 odst. 3) lze uspokojit kdykoli v průběhu konkursního řízení. Jiné nároky lze uspokojit jen podle pravomocného rozvrhového usnesení.

(2) Pohledávky za podstatou, vzniklé po prohlášení konkursu, jsou nároky na náhradu nákladů spojených s udržováním a správou podstaty, včetně nároku správce na úhradu odměn a výdajů, daně a poplatky, došlo-li k jejich splatnosti v průběhu konkursního řízení, a dále nároky věřitelů ze smluv uzavřených správcem, jakož i nároky na vrácení plnění ze smlouvy, od níž bylo odstoupeno podle § 14 odst. 1 písm. a).

(3) Pracovními nároky ve smyslu ustanovení odstavce 1 jsou úhrada pracovních odměn úpadcových pracovníků a jejich nároky vyplývající z hmotného zabezpečení pracovníků.

§ 32

(1) V rozvrhu se uspokojí nejprve pohledávky za podstatou (§ 31 odst. 2) a pracovní nároky (§ 31 odst. 3). Nepostačuje-li výtěžek za zpeněžení na plnou úhradu všech těchto pohledávek, uhradí se nejprve výdaje správce a ostatní pohledávky se uspokojí poměrně.

(2) Po úplném uspokojení pohledávek podle odstavce 1 se uspokojují i ostatní nároky v tomto pořadí:

- a) nároky úpadcových pracovníků z pracovního poměru, příslušející za poslední tři roky před prohlášením konkursu, a pohledávky na výživné ze zákona (pohledávky první třídy);
- b) daně, poplatky, cla a příspěvky na sociální zabezpečení (pojištění), pokud vznikly nejdéle tři roky před prohlášením konkursu a v průběhu konkursu, nebudou-li uspokojeny z věcí zatížených pro ně zástavním právem (pohledávky druhé třídy);
- c) ostatní pohledávky (pohledávky třetí třídy).

(3) Nelze-li plně uspokojit pohledávky téhož pořadí, uvedené v odstavci 2, uspokojí se poměrně.

§ 33

(1) Z uspokojení pohledávek jsou vyloučeny

- a) úroky z pohledávek věřitelů vzniklých před prohlášením konkursu, jestliže přirostly v době od prohlášení konkursu;
- b) náklady účastníků řízení vzniklé jim účastí na konkursním řízení;
- c) nároky věřitelů z darovacích smluv;
- d) mimosmluvní sankce postihující majetek úpadce.

(2) Částky připadající na

- a) vymahatelné nároky, které správce popřel a jejich popření včas uplatnil;
- b) podmíněné nároky, které správce uznal;

c) nároky, které věřitelé včas uplatnili a správce je popřel,
se složí do úschovy u soudu a po splnění podmínek se rozvrhnou novým rozvrhovým usnesením.

Nucené vyrovnání

§ 34

(1) Nedošlo-li v konkursu ještě k vydání rozvrhového usnesení, může úpadce navrhnout, aby konkurs byl ukončen nuceným vyrovnáním; návrh může podat až po přezkumném jednání.

(2) V návrhu musí být uvedeno, jaké vyrovnání úpadce nabízí. Uvádí-li navrhovatel osoby ochotné ručit za splnění nuceného vyrovnání, musí tyto osoby návrh spolupodepsat a jejich podpis musí být úředně ověřen.

§ 35

Nucené vyrovnání je nepřípustné, jestliže okolnosti zpochybňují, že u navrhovatele jde o poctivý zájem. Takovými okolnostmi jsou zejména nedostatečná součinnost úpadce při zjišťování jeho majetku, závady ve vedení obchodních knih, zkracování věřitelů v době před prohlášením konkursu, dřívější konkursy či vyrovnání a neúměrně nižší uspokojení pohledávek konkursních věřitelů podle návrhu na nucené vyrovnání ve srovnání s možnostmi uspokojení podle ustanovení o provedení konkursu.

§ 36

(1) Soud návrh na nucené vyrovnání zamítne,

- a) jestliže by jeho potvrzením byla dotčena práva na vyloučení věcí z podstaty, práva na oddělené uspokojení (§ 28), nebo na poskytování výživného ze zákona, nebo
- b) jestliže by nebyly uspokojeny nebo zajištěny pohledávky uvedené v § 31 odst. 2 a 3 a § 32 odst. 2 písm. a) a b), anebo
- c) jestliže nebylo vypořádáno bezpodílové spoluvlastnictví manželů, zaniklé prohlášením konkursu nebo před prohlášením konkursu.

(2) Nerozhodne-li soud, že nucené vyrovnání je nepřípustné, nařídí usnesením jednání o nuceném vyrovnání a odloží zpeněžení podstaty.

§ 37

(1) K jednání o nuceném vyrovnání soud předvolá úpadce, osoby, které se zavázaly za splnění nuceného vyrovnání, správce a všechny doposud neuspokojené konkursní věřitele, jakož i věřitelský výbor, pokud byl ustaven. Předvolání doručí do vlastních rukou a přiloží návrh na nucené vyrovnání. Oznámení o stanoveném jednání se vyvěsí na úřední desce soudu.

(2) Úpadce je povinen dostavit se k jednání. Nedostaví-li se bez náležité omluvy, má se za to, že od návrhu na nucené vyrovnání upustil.

(3) Při jednání podá správce potřebné informace o stavu úpadcovy majetku, o jeho hospodaření, příčinách úpadku a o tom, jaký výsledek by mohli konkursní věřitelé očekávat, kdyby konkurs byl doveden do konce. Soud přezkoumá zprávu a může si k ní vyžádat znalecký posudek.

(4) Při jednání soud zjistí, kteří konkursní věřitelé jsou ochotni s návrhem nuceného vyrovnání souhlasit.

§ 38

(1) Předpokladem potvrzení nuceného vyrovnání soudem je souhlas většiny konkursních věřitelů, na jednání přítomných nebo zastoupených, kteří včas přihlásili své pohledávky a jejichž hlasy představují více než tři čtvrtiny všech přihlášených pohledávek.

(2) Právo hlasovat nemají

- a) konkursní věřitelé, jejichž práva nuceným vyrovnáním dotčena nebudou (zejména oddělení věřitelé a věřitelé podstaty);
- b) konkursní věřitelé, kterými jsou osoby úpadci blízké,⁴⁾ ledaže nabyli pohledávku od osoby, která není úpadci blízká, dříve než šest měsíců před prohlášením konkursu; jejich hlasy se však počítají, hlasují-li proti návrhu na nucené vyrovnání;
- c) právní nástupci osob blízkých,⁴⁾ jestliže pohledávku nabyli od osoby blízké během šesti měsíců před prohlášením konkursu; jejich hlasy se však počítají, hlasují-li proti návrhu na nucené vyrovnání;
- d) konkursní věřitelé, jejichž pohledávka přihlášená v konkursu nebyla ještě zjištěna, je sporná nebo podmíněná, ledaže soud po slyšení ostatních účastníků jednání jim hlasovací právo přiznal.

(3) Hlasovat mohou jen ti oprávnění konkursní věřitelé, kteří jsou přítomni při jednání osobně nebo jsou zastoupeni. Hlasy konkursních věřitelů uplatněné jinak se neuznávají.

(4) Při hlasování se počítají pouze ještě neuspokojené pohledávky, a to v té výši, ve které dosud uspokojeny nebyly.

§ 39

(1) O potvrzení nuceného vyrovnání rozhodne soud usnesením obsahujícím znění nuceného vyrovnání.

(2) Usnesení o potvrzení nuceného vyrovnání se v potřebném rozsahu veřejně vyhlásí; usnesení se dále vyvěsí na úřední desce soudu a den vyvěšení se na něm vyznačí. Dále se usnesení v den vyvěšení na úřední desce soudu zašle do vlastních rukou úpadci, správci, všem konkursním věřitelům a osobám, které

se zavázaly za splnění nuceného vyrovnání jako ručitelé nebo spoludlužníci.

(3) Proti usnesení o potvrzení nuceného vyrovnání mohou podat odvolání účastníci, kteří k vyrovnání výslovně nepřivolili, úpadcovi spoludlužníci a ručitelé.

§ 40

(1) Soud návrh na potvrzení nuceného vyrovnání zamítne, i když s ním konkursní věřitelé vyslovili souhlas, vyšlo-li najevo, že

- a) jsou tu důvody, pro které není návrh na nucené vyrovnání přípustný (§ 35);
- b) byly poskytnuty některému konkursnímu věřiteli zvláštní výhody proti ostatním konkursním věřitelům téhož postavení;
- c) výhody poskytnuté v nuceném vyrovnání úpadci nejsou úměrné jeho hospodářským poměrům;
- d) nucené vyrovnání odporuje společnému zájmu konkursních věřitelů;
- e) konkursní věřitelé pohledávek uvedených v § 32 odst. 2 písm. c) mají dostat nejpozději do jednoho roku méně než jednu třetinu svých pohledávek;
- f) nucené vyrovnání by navazovalo na úpadcovo nepoctivé nebo lehkomyšlné hospodaření.

(2) Usnesení o zamítnutí návrhu podle odstavce 1 se doručí úpadci, správci, všem konkursním věřitelům a osobám, které se zavázaly za splnění nuceného vyrovnání jako ručitelé nebo spoludlužníci. Úpadci a konkursním věřitelům, kteří neodporovali přijetí nuceného vyrovnání, se usnesení doručí do vlastních rukou; jen oni se mohou odvolat proti tomuto usnesení.

§ 41

(1) Nabylo-li usnesení o potvrzení nuceného vyrovnání právní moci, soud usnesením

- a) vrátí úpadci oprávnění nakládat s majetkem náležejícím do podstaty [§ 14 odst. 1 písm. a)];
- b) prohlásí, že úpadce vstupuje do postavení správce ve všech řízeních, která vedl namísto úpadce [§ 14 odst. 1 písm. c)], a že účastníkem se v nich místo něho stává úpadce;
- c) vrátí úpadci ostatní práva omezená prohlášením konkursu.

(2) Potvrzeným nuceným vyrovnáním nejsou dotčena práva věřitelů proti spoludlužníkům a spoludlužnickovým ručitelům, pokud výslovně nesouhlasí s tím, aby tato práva byla omezena.

§ 42

(1) Bylo-li nucené vyrovnání potvrzené soudem úplně a včas splněno, je úpadce zproštěn závazku na-

hradit konkursním věřitelům újmu, kterou vyrovnáním utrpěli; je rovněž zproštěn závazku proti ručitelům a jiným osobám, které by měly proti němu postih. Ujednání tomu odporující jsou neplatná. Úroky z konkursních pohledávek za dobu od prohlášení konkursu a náklady vzniklé jednotlivým konkursním věřitelům z účasti na konkursu nelze přiznat.

(2) Konkursní věřitelé, k jejichž pohledávkám se nepřihlédlo, mohou i po zrušení konkursu požadovat od dlužníka úplné zaplacení, ledaže o prohlášení konkursu věděli nebo museli vědět.

(3) Byl-li na úpadcův majetek prohlášen nový konkurs dříve, než úpadce úplně splnil nucené vyrovnání, nejsou konkursní věřitelé povinni vrátit, co v dobré víře dostali na základě nuceného vyrovnání. V novém konkursu se jejich pohledávky považují za uspokojené jen částkou, která jim byla podle nuceného vyrovnání skutečně vyplacena.

§ 43

(1) Nebylo-li nucené vyrovnání potvrzené soudem splněno, ačkoliv úpadce byl upomenut konkursním věřitelem doporučeným dopisem s poskytnutím dodatečné nejméně osmidenní lhůty, pozbývají účinnosti veškeré slevy a jiné výhody dané nuceným vyrovnáním; práva konkursních věřitelů nabytá vyrovnáním proti úpadci tím nejsou dotčena.

(2) Jestliže nucené vyrovnání bylo dosaženo podvodným jednáním nebo nedovoleným poskytnutím zvláštních výhod jednotlivým konkursním věřitelům, může každý konkursní věřitel do tří let od potvrzení nuceného vyrovnání uplatnit nárok, aby jeho pohledávky byly plně uspokojeny, anebo aby byla jiná výhoda pokládána za neúčinnou; příslušným k projednání nároku je soud, který prohlásil konkurs. Nárok však nepřislouší konkursním věřitelům, kteří se zúčastnili podvodných jednání nebo nedovolených úmluv, anebo mohli uplatnit důvody neúčinnosti v řízení o potvrzení nuceného vyrovnání.

(3) Byl-li úpadce do tří let od potvrzení nuceného vyrovnání pravomocně odsouzen za úmyslný trestný čin, kterým dosáhl nuceného vyrovnání anebo kterým zkrátil uspokojení svého konkursního věřitele, stává se nucené vyrovnání neplatným a věřitelé mohou na úpadci požadovat úplné uspokojení svých nároků; vykonatelnost rozhodnutí vzniklých v konkursním řízení není tím dotčena. Za podmínky, že úpadcův majetek postačuje alespoň k úhradě nákladů konkursního řízení, mohou navrhnout opětovné zahájení konkursního řízení.

Zrušení konkursu

§ 44

(1) Soud usnesením zruší konkurs, ve kterém nedošlo k potvrzení nuceného vyrovnání,

- a) zjistí-li, že tu nejsou předpoklady pro konkurs;
- b) po splnění rozvrhového usnesení;
- c) na návrh úpadce, jestliže všichni konkursní věřitelé vyjádřili svůj souhlas na listině s úředně ověřeným podpisem a souhlasil-li s tím správce.

(2) Jestliže úpadce zemřel v průběhu konkursu, pohledávky věřitelů se vypořádají v rámci projednání dědictví přiměřeně podle tohoto zákona.

(3) Došlo-li k potvrzení nuceného vyrovnání, soud zruší konkurs, prokáže-li úpadce, že zajištění daná jím pro splnění nároků na vyloučení věcí z podstaty, nároků oddělených věřitelů na oddělené uspokojení (§ 28), jakož i nároků podle § 31 odst. 3 jsou dostatečná. Jestliže nedošlo ke zrušení konkursu podle odstavce 1, zruší soud konkurs až po splnění nuceného vyrovnání.

(4) V usnesení o zrušení konkursu zprostí soud správce funkce.

(5) Pro doručení a zveřejnění usnesení o zrušení konkursu platí totéž, co pro doručení a zveřejnění usnesení o prohlášení konkursu.

§ 45

(1) Zrušením konkursu zanikají účinky prohlášení konkursu uvedené v § 14.

(2) Na základě seznamu přihlášek lze pro zjištěnou pohledávku po právní moci rozvrhového usnesení vést výkon rozhodnutí na úpadcovu jmění.

ČÁST TŘETÍ VYROVNÁNÍ

Návrh na vyrovnání

§ 46

(1) Dlužník, u kterého jsou dány podmínky pro prohlášení konkursu, může podat u soudu příslušného ke konkursu (§ 3 odst. 1) návrh na vyrovnání. Soud projedná návrh, jen nebyl-li už prohlášen konkurs.

(2) V návrhu uvede dlužník, jaké vyrovnání nabízí. Osoby ochotné zavázat se za splnění vyrovnání jako spoludlužníci nebo ručitelé musí návrh spolupodepsat. Není-li vypořádáno bezpodílové spoluvlastnictví manželů, musí návrh podepsat i druhý bezpodílový spoluvlastník na důkaz, že souhlasí s použitím veškerého majetku z nevypořádaného bezpodílového spoluvlastnictví k účelu vyrovnání. Všechny podpisy musí být úředně ověřeny.

(3) Je-li navrhovatel podnikatelem, uvede v návrhu počet zaměstnanců podniku a opatření, která provede k reorganizaci a pro další financování podniku.

§ 47

(1) K návrhu musí dlužník připojit úplný seznam svého majetku s přehledem majetkového stavu v době podání návrhu. Uvede jednotlivé části movitého a nemovitého majetku a místo, kde se nacházejí; u pohledávek uvede jejich výši, důvod vzniku a možnost jejich uspokojení. Vedle majetku uvede i závazky spolu s adresami věřitelů a s vyznačením, kteří z nich jsou k dlužníkovi v poměru osob blízkých.⁴⁾ Není-li vypořádáno dlužníkově bezpodílové spoluvlastnictví manželů, musí dlužník uvést, které věci ze seznamu jsou v jeho výlučném vlastnictví a které patří do bezpodílového spoluvlastnictví manželů. V konečném přehledu se uvede i výše předlužení.

(2) Seznam uvedený v odstavci 1 musí být dlužníkem podepsán a předložen v tolika vyhotoveních, aby mohl být doručen všem věřitelům a vyrovnacímu správci [§ 50 odst. 3 písm. a)].

(3) Neodstraní-li dlužník podstatné vady návrhu ve lhůtě určené soudem, soud řízení zastaví.

§ 48

Účastníci vyrovnání

Účastníky vyrovnání jsou dlužník, manžel dlužníka, spoludlužníci a ručitelé dlužníka, pokud spolupodepsali návrh na zahájení vyrovnání a věřitelé, kteří včas [§ 50 odst. 3 písm. c)] přihlásili své pohledávky a nejsou plně uspokojeni.

§ 49

Účinky podání návrhu

(1) Od podání návrhu až do rozhodnutí o povolení vyrovnání (§ 50 odst. 3) nesmí dlužník zcizovat ani zatěžovat nemovitosti, zřizovat práva na oddělené uspokojení (§ 28) ze svého majetku, zavazovat se jako ručitel či spoludlužník, ani poskytovat nepřiměřené dary ze svého majetku a provádět jakékoli úkony, které by mohly poškodit věřitele.

(2) Úkony odporující ustanovení odstavce 1 jsou vůči věřitelům neúčinné; kterýkoli věřitel může neúčinnost uplatnit u soudu nejpozději do dne uveřejnění usnesení o zastavení nebo skončení vyrovnání na úřední desce soudu.

Rozhodnutí o návrhu

§ 50

(1) Soud usnesením zamítne návrh, zjistí-li že

- a) dlužník byl v posledních pěti letech před jeho podáním odsouzen pro trestný čin podvodu nebo poškozování věřitele nebo plyne-li z okolností, že podáním návrhu nesleduje poctivý záměr, nebo

- b) v době pěti let před podáním návrhu byl na dlužníkův majetek prohlášen konkurs nebo dlužník podal návrh na povolení vyrovnání, nebo
c) návrh odporuje ustanovení § 60 odst. 1 písm. b), nebo
d) věřitelům, jejichž pohledávky nemají přednostní právo (§ 54), nebylo nabídnuto zaplacení alespoň 45 % jejich pohledávek s příslušenstvím do dvou let od podání návrhu, anebo
e) návrh neobsahuje skutečnosti uvedené v § 46 odst. 3, pokud je obsahovat má.

(2) Usnesení podle odstavce 1 doručí soud jen navrhovateli.

(3) O povolení vyrovnání soud rozhodne usnesením, v němž zároveň

- a) ustaví vyrovnacího správce z osob zapsaných do zvláštní části seznamu (§ 8 odst. 1), o jehož právech, povinnostech a odpovědnosti platí přiměřeně ustanovení o správci podstaty;
b) nařídí vyrovnací jednání na dobu nejpozději do šesti týdnů ode dne vyvěšení usnesení na úřední desce soudu;
c) vyzve věřitele, aby své nároky přihlásili písemně nebo ústně do protokolu do čtyř týdnů ode dne vyvěšení usnesení na úřední desce soudu;
d) rozhodne o opatřeních, kterých je třeba k zajištění dlužníkovy majetku.

(4) O právech a povinnostech vyrovnacího správce platí přiměřeně ustanovení § 8.

§ 51

(1) Usnesení o povolení vyrovnání se doručí známým věřitelům a správci, dále též dlužníkovi, osobám uvedeným v § 46 odst. 2 a daňovým orgánům. Věřitelům se současně doručí stejnopis seznamu dlužníkovy majetku a přehledu o majetkovém stavu dlužníka. Usnesení se vyvěsí toho dne, kdy bylo vydáno, v úplném znění nebo ve vhodně zkráceném znění na úřední desce soudu a dále na úřední desce okresního soudu, v jehož obvodu má dlužník sídlo nebo bydliště, jsou-li mimo obvod soudu, který povolil vyrovnání. Výpis z usnesení zveřejní soud obdobně podle § 13 odst. 4.

(2) Soud oznámí povolení vyrovnání orgánům pověřeným vedením obchodního nebo jiného rejstříku a evidenci nemovitostí. Je-li veden výkon rozhodnutí proti dlužníkovi na jeho nemovitost, založí v příslušných spisech stejnopis usnesení.

(3) Věřitelé a dlužník mohou do 15 dnů od doručení usnesení navrhnout, aby byl ustaven jiný správce. Uzná-li soud důvodnost tohoto návrhu, zproští správce funkce a ustaví jiného. Totéž platí, jestliže soud vzal na vědomí odmítnutí funkce správcem, popřípadě jsou-li důvody pro jeho odvolání.

(4) Proti usnesení, kterým bylo vyrovnání povoleno, mohou podat odvolání věřitelé, jejichž pohledávky nemají přednostní právo. Proti usnesení, kterým byl návrh na vyrovnání zamítnut, může podat odvolání pouze dlužník.

§ 52

Účinky povolení vyrovnání

(1) Účinky povolení vyrovnání nastávají dnem vyvěšení usnesení na úřední desce soudu.

(2) Povolení vyrovnání má tyto účinky:

- a) dlužník nesmí samostatně provádět právní úkony, kterými by byly zkracovány zájmy věřitelů; vyrovnací správce je oprávněn určit právní úkony dlužníka, k nimž je potřebný jeho souhlas, a může si vyhradit, že bude vyplácet a přijímat platby nebo plnit jiné závazky místo dlužníka;
- b) soud může dlužníkovi nařídít, aby určité právní úkony nečinil vůbec nebo jen s předchozím souhlasem vyrovnacího správce; může rozhodnout i o jiných opatřeních potřebných k zajištění dlužníkovy majetku;
- c) právní úkony dlužníka, odporující ustanovení pod písmeny a) a b) jsou vůči věřitelům neúčinné;
- d) dlužník nemůže po dobu vyrovnání navrhnout prohlášení konkursu;
- e) věřitelé nemohou navrhnout na dlužníkův majetek konkurs, ani vést výkon rozhodnutí pro pohledávky, které nemají přednost (§ 54);
- f) u pohledávek zahrnutých do vyrovnání nastávají účinky uznání závazku dlužníkem.

(3) Pohledávky věřitelů, kteří byli soudem vyzváni, aby přihlásili svůj nárok, nebo kteří věděli o vyrovnacím řízení, zanikají, nebyly-li přihlášeny ve lhůtě určené soudem.

§ 53

Práva, pohledávky a nároky věřitelů ve vyrovnání

(1) Ve vyrovnání je za věřitele pokládán každý, kdo přihlásí na základě výzvy soudu [§ 50 odst. 3 písm. c)] svůj nárok. Způsob, pořadí a míra uspokojení nároků se určí až v potvrzeném vyrovnání (§ 60), nebude-li možné dosáhnout uspokojení mimo vyrovnání podle dalších ustanovení.

(2) Z vyrovnání jsou vyloučeny úroky včetně úro-

ků z prodlení ode dne, kdy povolení vyrovnání nabylo právní moci, a právo na ně zaniká dnem, kdy právní moci nabylo usnesení o potvrzení vyrovnání.

(3) Závazky ze smluv uvedených v § 14 odst. 2 ani části těchto závazků se do vyrovnání nezahrnují.

§ 54

Přednostní pohledávky

(1) Právo na přednostní uspokojení ve vyrovnání mají:

- a) pohledávky týkající se nákladů řízení;
- b) pohledávky z právních úkonů dlužníka nebo správce jednajícího za dlužníka [§ 52 odst. 2 písm. a) a b)] a nárok správce na odměnu a výdaje;
- c) daně, poplatky, cla a příspěvky na sociální zabezpečení (pojištění), pokud vznikly nejdéle tři roky před povolením vyrovnání, nebudou-li uspokojeny z věcí zatížených pro ně zástavním právem;
- d) všechny závazky dlužníka, vyplývající z pracovněprávního vztahu, pokud nepřesahují nároky za poslední tři roky před povolením vyrovnání.

(2) Nositelé pohledávek uvedených v odstavci 1 jsou přednostními věřiteli.

§ 55

Bezpodílové spoluvlastnictví manželů

(1) Bezpodílový spoluvlastník přejímá podpisem návrhu na vyrovnání závazek strpět, aby pro účely vyrovnání bylo použito veškerého majetku v bezpodílovém spoluvlastnictví manželů; tento závazek trvá, i když po podání návrhu na vyrovnání došlo k zániku nebo zrušení bezpodílového spoluvlastnictví manželů. Smrtí podepsaného bezpodílového spoluvlastníka tento závazek zaniká.

(2) Za nevypořádané se považuje i to bezpodílové spoluvlastnictví manželů, které bylo vypořádáno dohodou mezi oběma spoluvlastníky v posledních šesti měsících před podáním návrhu.

(3) Soudní řízení o vypořádání bezpodílového spoluvlastnictví manželů, které neskončilo před podáním návrhu na vyrovnání, může být po podání návrhu na vyrovnání skončeno pouze rozsudkem soudu. Od podání návrhu na vyrovnání do skončení nebo zastavení řízení neběží lhůta podle zvláštního předpisu.⁵⁾

⁵⁾ § 149 odst. 4 občanského zákoníku, ve znění pozdějších předpisů.

§ 56

Příhlášky pohledávek

(1) Věřitelé musí přihlásit své pohledávky ve lhůtě stanovené v § 50 odst. 3 písm. c).

(2) V přihlášce je třeba uvést výši a právní důvod vzniku pohledávky, popřípadě i označení soudu, u něhož pohledávka byla už vymáhána.

(3) Přihlásit pohledávku k vyrovnání musí i přednostní věřitelé (§ 54 odst. 2).

§ 57

Seznam přihlášek

(1) Správce zapíše přihlášky do seznamu v tom pořadí, v jakém došly soudu, a to odděleně přihlášky přednostních pohledávek od ostatních. Přihlášené pohledávky přezkoumá podle obchodních knih a jiných písemností. Soud si vyžádá vyjádření dlužníka, zda jednotlivé pohledávky uznává. Popírá-li dlužník pohledávku, musí pro to uvést důvody. Nevyjádří-li se dlužník ve lhůtě dané správcem, platí, že pohledávku uznává; uznání pohledávky platí i v případě, že bude do tří let prohlášen konkurs na dlužníkův majetek.

(2) Správce vyzve věřitele, aby ve lhůtě jím uložené nahlédli do seznamu přihlášek a do vyjádření dlužníka. Současně jim sdělí, že se mohou vyjádřit k seznamu a k vyjádření dlužníka a že jejich vyjádření budou k seznamu připojena, popřípadě bude uvedeno, že se nevyjádřili.

§ 58

Vyrovnací jednání

(1) Věřitelé, kteří přihlásili své pohledávky včas, jsou oprávněni i před vyrovnacím jednáním podávat návrhy a prohlášení, jakož i hlasovat o vyrovnání. K opožděným přihláškám se při vyrovnacím jednání přihlédne, je-li možné je přezkoumat bez zbytečného odkladu.

(2) Při vyrovnacím jednání [§ 50 odst. 3 písm. b)] soud zjistí, kteří věřitelé jsou ochotni přijmout návrh na vyrovnání. O právu hlasovat platí obdobně ustanovení § 38 s těmito odchylkami:

- a) vyrovnacího jednání se dlužník musí účastnit osobně. Po zahájení jednání nemůže vzít návrh na vyrovnání zpět ani jej změnit v neprospěch věřitelů. Nedostaví-li se bez omluvy nebo není-li je-

ho omluva uznána soudem za důvodnou, soud řízení zastaví;

- b) věřitelé dlužníka nejsou povinni dostavit se osobně. Hlasovat o přijetí vyrovnání mohou jen věřitelé osobně přítomní nebo zastoupení;
- c) hlasovací právo náleží jen těm věřitelům, kteří by vyrovnáním utrpěli majetkovou újmu;
- d) oddělení věřitelé (§ 28) hlasují jen za tu část pohledávky, která nebude uhrazena z práva na oddělené uspokojení (§ 28);
- e) věřitelé s přednostním právem a věřitelé, jejichž hlasovací právo bylo správcem, dlužníkem nebo jiným věřitelem popřeno, hlasovací právo nemají;
- f) hlasovací právo nemají ani věřitelé, kteří nabyli pohledávku postoupením od dlužníka v době, kdy dlužník už byl v úpadku.

§ 59

Popření pohledávky

Popření pravosti nebo výše některé z přihlášených pohledávek dlužníkem, správcem nebo některým z věřitelů oprávněným hlasovat, má tyto účinky:

- a) popře-li pohledávku dlužník, musí soud po slyšení účastníků na návrh věřitele nařídit, aby částka připadající na popřenou pohledávku byla zajištěna složením do úschovy u soudu; zároveň určí věřitelé popřené pohledávky lhůtu k jejímu uplatnění s poučením, že zajištěný obnos uvolní ve prospěch dlužníka, nebude-li lhůta dodržena. Popření pohledávky dlužníkem má za následek, že pro ni nelze vést výkon rozhodnutí na základě soudem potvrzeného vyrovnání (§ 63 odst. 4); je-li však popřená pohledávka již vykonatelná, je na dlužníkově, aby uplatnil svá práva podle obecných ustanovení občanského soudního řádu;⁶⁾
- b) popře-li pohledávku správce, nelze pro ni vést výkon rozhodnutí na základě soudem potvrzeného vyrovnání (§ 63 odst. 4);
- c) popření pohledávky jiným věřitelem zůstává bez vlivu na vyrovnání.

Potvrzení vyrovnání

§ 60

(1) Soud usnesením vyrovnání potvrdí, jestliže jsou splněny tyto podmínky:

⁶⁾ § 80 písm. c) a § 268 občanského soudního řádu.

- a) nároky osob oprávněných požadovat vyloučení věci, nároky oddělených věřitelů (§ 28) a nároky na poskytnutí výživy nejsou vyrovnáním dotčeny;
- b) přednostní pohledávky jsou zaplacený, anebo je jejich zaplacení zajištěno;
- c) věřitelé ostatních pohledávek jsou uspokojeni stejnou měrou, pokud nesouhlasili s tím, aby některý byl uspokojen výhodněji;
- d) není poskytnuta zvláštní výhoda některému věřiteli stejného pořadí, nejde-li o výhodu poskytnutou podle písmena c);
- e) nejsou dotčena práva věřitelů proti spoludlužníkům a ručitelům dlužníka mimo případy, kdy by s tím tito věřitelé výslovně souhlasili.

(2) Usnesení, kterým bylo potvrzeno vyrovnání, se stane vykonatelným jeho právní mocí. Pro potvrzení vyrovnání soudem platí obdobně ustanovení pro potvrzení nuceného vyrovnání (§ 39 a 40). Zemře-li dlužník před rozhodnutím o potvrzení vyrovnání, může soud vyrovnání potvrdit, jen jestliže oprávnění dlužníkovi dědici prohlásili nejpozději při vyrovnacím jednání, že s navrženým vyrovnáním souhlasí; jinak soud vyrovnání zastaví.

§ 61

(1) Soud zamítne potvrdit vyrovnání, i když s ním věřitelé vyslovili souhlas

- a) nejsou-li důvody pro to, aby vyrovnání bylo povoleno (§ 50 odst. 1);
- b) byly-li některému věřiteli poskytnuty zvláštní výhody [§ 60 odst. 1 písm. d)];
- c) nebyly-li do 30 dnů od přijetí vyrovnání zaplacený náklady řízení nebo zajištěna jejich náhrada, i když byl k tomu dlužník soudem vyzván neprodleně po přijetí vyrovnání.

(2) Soud může zamítnout vyrovnání potvrdit,

- a) jsou-li výhody vyplývající pro dlužníka z přijatého vyrovnání ve značném rozporu s jeho zjištěnými hospodářskými poměry;
- b) není-li možné získat dostatečný přehled o hospodářských poměrech dlužníka zejména proto, že nevedl řádně obchodní knihy;
- c) jestliže přijaté vyrovnání je ve značném rozporu se společným zájmem věřitelů.

§ 62

(1) Proti usnesení potvrzujícímu věřiteli vyrovnání mohou podat odvolání jen ti z věřitelů, kteří nedali výslovně souhlas k vyrovnání, jakož i ručitelé a spoludlužníci dlužníka.

(2) Proti usnesení, kterým bylo zamítnuto potvrzení vyrovnání, se mohou odvolat dlužník a věřitelé, kteří projevíli souhlas s přijetím vyrovnání.

§ 63

Účinky potvrzeného vyrovnání

(1) Nabylo-li usnesení o potvrzení vyrovnání právní moci a dlužník úplně a včas své povinnosti podle něho splnil, zaniká jeho povinnost splnit věřitelům část závazku, k jejímuž plnění nebyl povinen podle obsahu vyrovnání, a to i tehdy, jestliže hlasovali proti přijetí vyrovnání nebo se hlasování nezúčastnili.

(2) Potvrzeným vyrovnáním zůstávají nedotčena práva věřitelů proti spoludlužníkům a ručitelům dlužníka, jestliže se těchto práv výslovně nevzdali.

(3) Byl-li na dlužníkův majetek prohlášen konkurs dříve, než byly úplně splněny povinnosti dlužníka vyplývající z vyrovnání, pokládají se pohledávky věřitelů v konkursu za uspokojené částkou, která jim byla podle vyrovnání skutečně zaplacená.

(4) Na základě pravomocného usnesení o potvrzení vyrovnání pro pohledávku zapsanou do seznamu přihlášek lze vést výkon rozhodnutí s výjimkou případů popření pohledávky dlužníkem nebo správcem. Výkonem rozhodnutí mohou být proti dlužníkovi vymáhány i náklady řízení, jež byly určeny ve vyrovnání, nebyly-li zaplacený nebo zajištěny ve lhůtě k tomu stanovené [§ 61 odst. 1 písm. c)].

§ 64

Následky neplnění

Nebylo-li soudem potvrzené vyrovnání splněno, ačkoli byl dlužník věřitelem upomenout doporučeným dopisem s poskytnutím nejméně osmidenní lhůty k dodatečnému splnění, pozbývají účinnosti veškeré slevy a jiné výhody poskytnuté ve vyrovnání dlužníkovi, a to u všech věřitelů; práva poskytnutá vyrovnáním proti jiným osobám zůstávají zachována.

§ 65

Následky podvodných jednání

(1) Věřitelé jsou oprávněni požadovat úplné uspokojení svých nároků, bylo-li vyrovnání dosaženo podvodným jednáním nebo poskytnutím zvláštních výhod jednotlivým věřitelům. Ve lhůtě tří let od právní moci usnesení o potvrzení vyrovnání může věřitel uplatnit u soudu nárok na úplné uspokojení svých pohledávek nebo na prohlášení zvláštní výhody za neúčinnou; nepozbývá tím práv nabytých z vyrovnání. Tento nárok

však věřitelům nevzniká, jestliže se zúčastnili podvodných jednání nebo nedovolených úmluv, anebo mohli uplatnit důvody neúčinnosti v řízení o potvrzení vyrovnání.

(2) Byl-li dlužník do tří let od potvrzení vyrovnání pravomocně odsouzen za úmyslný trestný čin, kterým dosáhl vyrovnání anebo kterým zkrátil svého věřitele, stává se vyrovnání neplatným a věřitelé mohou bez dalšího požadovat uspokojení svých nároků. Neplatnost vyrovnání se nedotýká jejich práv, která pro ně z vyrovnání vznikla.

§ 66

Zastavení a skončení vyrovnání

(1) Soud usnesením vyrovnání zastaví,

- a) vezme-li dlužník zpět svůj návrh na vyrovnání před vyrovnacím jednáním, nebo nebyl-li návrh věřiteli přijat do 90 dnů od povolení vyrovnání; tuto lhůtu může soud přiměřeně prodloužit, jde-li o vyrovnání hospodářsky významného podniku a vyžaduje-li prodloužení lhůty veřejný zájem;
- b) nabylo-li právní moci usnesení, kterým bylo zamítnuto potvrzení vyrovnání;
- c) neprohlásí-li všichni dědici dlužníka nejpozději při vyrovnacím jednání, že souhlasí s nabízeným vyrovnáním (§ 60 odst. 2).

(2) Usnesení o zastavení vyrovnání se uveřejní na úřední desce soudu a jiným vhodným způsobem. Soud současně oznámí zastavení vyrovnání orgánům pověřeným vedením obchodního rejstříku a evidence nemovitostí.

(3) Soud prohlásí usnesením vyrovnání za skončené, jakmile usnesení o potvrzení vyrovnání nabylo právní moci. Toto usnesení se účastníkům nedoručuje a není proti němu opravný prostředek; pro uveřejnění tohoto usnesení, provedení příslušných zápisů a vyrozumění o něm se užije ustanovení odstavce 2.

(4) Po zastavení řízení nebo po jeho skončení rozhodne soud usnesením o odměně správce a jeho výdajích a usnesení doručí dlužníku a správci. Dojde-li do 15 dnů po zastavení řízení k prohlášení konkursu, tvoří náklady vyrovnání část nákladů konkursu.

ČÁST ČTVRTÁ SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 67

(1) Do jednoho roku od účinnosti tohoto zákona může soud prohlásit konkurs jen pro předlužení dlužníka. Předpokladem prohlášení konkursu na základě návrhu podaného v této lhůtě věřitelem, kterým je státní podnik nebo obchodní společnost s výlučnou majetkovou účastí státu, je souhlas zakladatele věřitele po vyjádření zakladatele dlužníka.

(2) Nevyjádří-li se zakladatel dlužníka k návrhu na zahájení řízení do 30 dnů, má se za to, že s návrhem souhlasí.

§ 68

(1) Věci, které mají být vydány oprávněným osobám podle zákonů upravujících zmírnění některých majetkových křivd,⁷⁾ se zahrnují do podstaty pouze tehdy, jestliže nároky nebyly v zákonem stanovených lhůtách uplatněny nebo byly zamítnuty.

(2) Nositelé pohledávek na náhradu podle předpisů uvedených v odstavci 1 jsou přednostními věřiteli [§ 32 odst. 2 písm. a) a § 54 odst. 1 písm. a)].

§ 69

(1) Nestanoví-li jinak mezinárodní smlouva, kterou je Česká a Slovenská Federativní Republika vázána a jež byla uveřejněna ve Sbírce zákonů, vztahuje se konkurs prohlášený soudem i na úpadcovy movité věci, které jsou v cizině.

(2) Nebyl-li na dlužníkův majetek, který se stal předmětem konkursu v cizině, prohlášen konkurs československým soudem, budou úpadcovy movité věci, které jsou na území České a Slovenské Federativní Republiky, vydány cizímu soudu na jeho žádost, jde-li o soud státu, který zachovává vzájemnost. Úpadcův majetek může však být vydán do ciziny teprve tehdy, když byla uspokojena práva na vyloučení věci z pod-

⁷⁾ Například zákon č. 403/1990 Sb., o zmírnění následků některých majetkových křivd, ve znění zákonů č. 458/1990 Sb. a č. 137/1991 Sb., zákon č. 87/1991 Sb., o mimosoudních rehabilitacích, zákon č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku.

stavy a na oddělené uspokojení (§ 28), nabytá dříve, než došla žádost cizího soudu nebo jiného příslušného orgánu.

§ 70

Zahájená řízení o likvidaci majetku podle § 352 až 354 občanského soudního řádu¹⁾ dokončí soudy podle dosavadních předpisů.

§ 71

Ministerstvo spravedlnosti České republiky a ministerstvo spravedlnosti Slovenské republiky upraví vyhláškou

- a) podrobnosti o seznamu správců, zvláštních správců, vyrovnacích správců a zástupce správce a o jejich odměně v konkursním a vyrovnacím řízení;
- b) jednacím řád pro konkursní a vyrovnací řízení.

§ 72

Zrušují se ustanovení § 352 až 354 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu.

§ 73

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. října 1991.

Havel v. r.
Dubček v. r.
Čalfa v. r.

329

VYHLÁŠKA
Státní banky československé
ze dne 17. července 1991
o vydání mincí po 10 Kčs s letopočtem 1991

Státní banka československá vyhláší podle § 16 písm. d) zákona č. 130/1989 Sb., o Státní bance československé:

§ 1

Dnem 2. září 1991 se vydávají do oběhu mince po 10 Kčs s letopočtem 1991 (dále jen „desetikoruna“).

§ 2

(1) Desetikoruna se razí ze slitiny obsahující 92 dílů mědi, 6 dílů hliníku a 2 díly niklu. Hmotnost desetikoruny je 8 g, její průměr je 24,5 mm. Na její hraně se střídají hladká a vroubkovaná pole.

(2) Při ražbě desetikoruny je povolena odchylka nahoru i dolů v hmotnosti 20/1000, v obsahu hliníku a niklu 10/1000.

(3) Na líci desetikoruny je vpravo státní znak České a Slovenské Federativní Republiky a nad ním zkratka názvu státu „ČSFR“. Od státního znaku vlevo je označení hodnoty číslem „10“. Pod označením hodnoty a státním znakem je v jednom řádku zkratka „Kčs“ a letopočet „1991“. Autorkou návrhu lící strany mince je akademická sochařka Jarmila Truhlíková-Špěváková. Iniciály jejího jména „JTS“ jsou umístěny pod letopočtem.

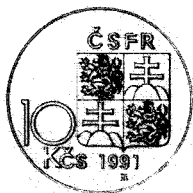
(4) Na rubu desetikoruny je portrét Milana Rastislava Štefánika. Jeho jméno „M. R. Štefánik“ je v opisu vlevo, letopočty „1880-1919“ v opisu vpravo. Autorem návrhu rubové strany je Drahomír Zobeck, iniciála jeho jména „Z“ je při okraji mince mezi ramenem a letopočtem.

§ 3

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Předseda
Státní banky československé:

Ing. Tošovský v. r.

POZNÁMKY

POZNÁMKY

REDAKČNÍ SDĚLENÍ**o opravě chyby**

v oznámení federálního ministerstva financí o vydání opatření, kterým stanovilo IV. změny a doplňky Sazebníku daně z obratu platného od 1. ledna 1991, uveřejněném v částce 47/1991 Sb., v českém i slovenském vydání

Druhá věta má správně znít: „Opatření nabývá účinnosti dnem 15. května 1991.“.

Redakce

Vydavatel: Federální ministerstvo vnitra - **Redakce:** Nad štolou 3, poštovní schránka 21/SB, 170 34 Praha 7 - Holešovice, telefon (02) 37 69 71 a 37 88 77, telefax (02) 37 88 77 - **Administrace:** SEVT, s. p., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon (02) 53 38 41-9, telefax (02) 53 10 14, 53 00 26, telex 123518 - Vychází podle potřeby - **Roční zálohované předplatné činí 480,- Kčs** a je stanoveno za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku - **Účet pro předplatné:** Komerční banka Praha 1, účet č. 19-706-011- Novinová sazba povolena poštou Praha 07, číslo 313348 BE 55 - **Tisk:** Tiskárna federálního ministerstva vnitra - Dohlédací pošta Praha 07.

Distribuce předplatitelům: SEVT, s. p., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon 53 38 41-9, telefax 531014, 530026, telex 123518 - Požadavky na zrušení odběru a změnu počtu výtisků pro nadcházející ročník je třeba uplatnit do 15. 11. kalendářního roku. Změny adres se provádějí do 15 dnů. V písemném styku vždy uvádějte číslo vyúčtování - Požadavky na nové předplatné budou vyřízeny do 15 dnů a dodávky budou zahájeny od nejbližší částky po tomto datu - Reklamacce je třeba uplatnit písemně do 15 dnů od data rozeslání. - Jednotlivé částky lze na objednávku obdržet v odbytovém středisku SEVT, Svatoslavova 7, 140 83 Praha 4 - Nusle, telefon 43 36 15, za hotově v prodejnách SEVT: Praha 2, Bruselská 2, telefon (02) 25 84 93 - Brno, Česká 14, telefon (05) 265 72 - Karlovy Vary, Sokolovská 53, telefon (017) 268 95, v prodejnách Knihy: Olomouc, nám. Míru 5 - Ostrava, Dimitrova 14 - Ostrava, Výškovická ul., obchodní pavilóny a ve vybrané síti prodejen PNS.